

verslag

Een ander beslislandschap | wijkbedrijf Selwerd

WIJ ZIJN DE BASIS

Wijkbedrijf Selwerd, 11 maart 2025

verslag

SAMEN BESLISSEN

Hoe ziet dat eruit?

Stichting Grondwerk nodigt regelmatig een schrijver en een fotograaf uit om mee te gaan naar een sessie, en daar verslag van te doen. Om op hun eigen manier weer te geven wat zij zien en wat hen opvalt. Zo hopen we tastbaar te maken wat samen beslissen inhoudt: hoe het werkt, wat het doet, en wat er voor nodig is.

STARTSESSIE

Een ander beslislandschap | wijkbedrijf Selwerd

‘Hoe zorgen we ervoor dat iedereen die hier meedoet zich gehoord, gezien en gewaardeerd voelt, ook als het gaat om beleid en besluitname?’

Wijkbedrijf Selwerd is een plek van, voor en door bewoners van de gelijknamige Groningse wijk. Maar passen de manieren waarop besluiten genomen worden nog bij de functie en het karakter ervan? Met die vraag kwamen team en vrijwilligers van Wijkbedrijf Selwerd naar ons toe. Dit is het verslag van de startsessie.

Wijkbedrijf Selwerd, 11 maart 2025

Het is negen uur 's ochtends, in Wijkbedrijf Selwerd heerst bedrijvigheid. Deuren zwaaien open, stemmen klinken. In de centrale ruimte op de eerste verdieping bereiden Jantine en Maryam de eerste van vier sessies voor met medewerkers en vrijwilligers.

Een bonte verzameling stoelen vormt een cirkel. Op een omgekeerde tafel aan de rand van de ruimte staan kannen met koffie en thee, een bord druiven, een schaal chocolade-eitjes. Op muren rondom prijken posters met handgeschreven boodschappen als 'De mensen die er zijn, zijn de juiste mensen' en 'Luisteren om te begrijpen'.

Om iets voor half tien komt de eerste deelnemer binnen. Een half uur te vroeg. Het blijkt de opmaat naar een grote intocht. Van overal komen nu mensen binnen, soms alleen, soms in een groepje. Uit aangrenzende ruimtes met namen als Groene hulst, Witte abeel en Bottelroos worden nieuwe stoelen tevoorschijn getoverd. De cirkel wordt in een poging iedereen op te nemen steeds ovaler. Iemand zegt 'Met mij aan je zij wordt je wel blij', iemand lacht.

Na een kort welkom door Hanneke Wieringa, de bedrijfsleider, kan de ochtend beginnen. Bij de eerste oefening tekenen de deelnemers elkaar, maar mogen daarbij niet op het papier kijken of hun hand ervan afhaken. De aanvankelijke onwennigheid van sommige deelnemers maakt plaats voor vrolijk rumoer. Kreten van verbazing worden afgewisseld met geschater.

Bij de nabespreking merkt iemand op hoe je automatisch kijkt naar dat waar je niet naar mag kijken. Iemand anders zegt: 'Ik wou de glimlach te pakken krijgen.' Een van de deelnemers vond het een lastige opdracht, ze zegt: 'Het is spannend om iets te doen waarvan je niet weet hoe het afloopt.'

De tweede oefening gaat om het in kaart brengen van verwachtingen over deze sessies. In drie groepen worden hopes en fears besproken. Als de eerste schroom om op te staan en aan te sluiten bij een van de groepjes is overwonnen, komen de verhalen. Er worden handen op schouders gelegd, iemand knikt begripvol, deelnemers moedigen elkaar aan zich uit te spreken. Knelpunten worden benoemd, zoals de door sommigen ervaren afstand tussen het bestuur en de vrijwilligers. Iemand merkt op dat 'er iets broeit', iemand anders stelt dat er te weinig doorstroming is in de organisatie: 'Stilstaand water is ook niet goed, er moet beweging zijn.'

Wat is
wijkbedrijf
Selwerd
&

Wanneer veranderde
er iets

Dan klinkt het Tibetaans meditatiebelletje ten teken dat de oefening voorbij is. Wat opvalt is dat er meer hopes dan fears zijn opgeschreven. Het meest in het oog springt de algemene hang naar gelijkwaardigheid, zoals een deelnemer zegt: 'Ik wil beter leren begrijpen hoe de ander ziet'.

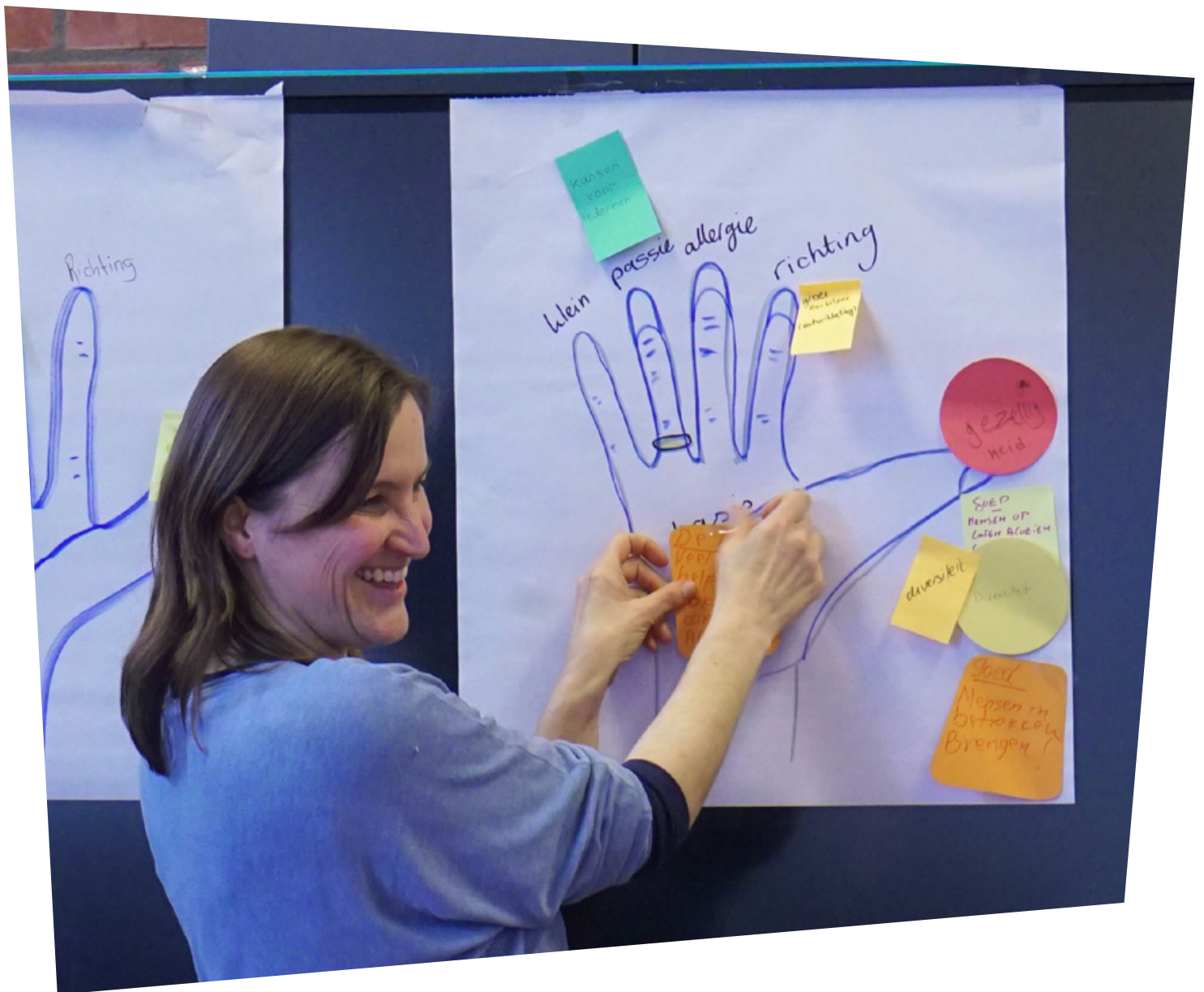
Deze positieve grondhouding valt gedurende de ochtend vaker op. Jantine en Maryam zetten de toon met een kalme, vriendelijke aanpak. Tijdens de oefeningen lijken ze haast op te gaan tussen de deelnemers, als onzichtbare stuwkrachten. Het zorgt voor een prettig omgangsklimaat zodat men zich uitendurft, in dit toch wel rumoerige gebouw.

Hoewel er geen pauze is ingepland, ontstaat er nu een natuurlijk koffie-moment. Een jong meisje, dat hier met haar oma is gekomen, gaat de kring rond met koekjes. Mensen maken praatjes, informeren naar vakantieplannen of zere heupen. En hoewel er dingen zijn die schuren, valt vooral de zachte sluier van optimisme op die in het gebouw hangt.

Intussen is de groep wat gekrompen, sommigen hebben verplichtingen op andere plekken. De derde oefening moet inkleuren wat het wijkbedrijf eigenlijk is. Op flap-overs is een hand getekend. Iedere vinger staat voor een bepaald facet. Zo staat de duim voor waar het wijkbedrijf groot in is en de wijsvinger voor het gevoel van richting. De deelnemers denken eerst individueel na over de verschillende facetten en schrijven dit op een plaknotitie. Na een kleine tien minuten worden de notities met de hele groep besproken en op de vingers geplakt.

Het wijkbedrijf bestaat bij de gratie van de deelnemers, zo vinden de meesten. Zij zijn de basis. Iemand zegt dat het belangrijk is dat er een welkome sfeer hangt, dat wanneer je binnenloopt je wordt gegroet en gehoord. Verschillende mensen knikken.

Intussen is het bijna half twaalf. De concentratie lijkt wat te verslappen bij sommigen. Er is nog een laatste oefening alvorens er de mogelijkheid is om te lunchen. Deze oefening bestaat uit een tijdlijn op de vloer. Wat zijn belangrijke momenten geweest in het bestaan van het wijkbedrijf? Deelnemers beginnen zich steeds meer eigenaar te voelen van de sessie, wat blijkt uit het feit dat Jantine door verschillende deelnemers wordt geholpen bij de voorbereiding.

Ook deze oefening wordt met de hele groep gedaan. Verschillende deelnemers vertellen over hoe ze bij het wijkbedrijf terecht zijn gekomen. Iemand zegt: 'Je mag hier gewoon zijn, ook als je niets doet.' Die opmerking kan op goedkeuring rekenen. Enkele vrijwilligers spreken hun goedkeuring uit over het reilen en zeilen binnen de organisatie. Een van de deelnemers vertelt over het moment dat ze in de wijk kwam wonen. Ze wilde eigenlijk Arabisch leren bij het wijkbedrijf, om ook met deze mensen in verbinding te komen. 'Nu leer ik anderen Nederlands, maar dat is ook mooi, want het gaat om elkaar begrijpen.'

Aan het einde van de oefening lijkt de groep in tweeën te vallen. De ene helft heeft veel inbreng, de andere helft wat minder. Verschillende mensen lijken uitgezoomd. Tot de nabespreking van de gehele ochtend begint. In het midden van de kring ligt een stuiterbal, als je iets wil zeggen over je ervaringen kan je die pakken en heb je voor even het alleen-sprekrecht. Deelnemers geven stuk voor stuk aan dat ze de ochtend als positief hebben ervaren. Woorden als leuk, leerzaam en gezellig komen voorbij. Een deelnemer zegt dat ze het spannend vond, maar dat het door de sfeer eigenlijk veel makkelijker ging dan ze van tevoren dacht. Het lijkt alsof er collectief is gekozen voor een pad dat naar een fijnere toekomst leidt.

Een man vertelt over zijn vlucht uit Sudan, de verschrikkingen die hij daar heeft meegemaakt en welke impact dit had op zijn mentale gezondheid. Hij vertelt dat hij bij het wijkbedrijf een plek heeft gevonden die hem goeddoet. 'Ik ben tot bloei gekomen.'

Dit is een verslag van de startsessie van het project 'een ander beslislandschap | wijkbedrijf Selwerd. De sessie vond plaats op 11 maart 2025 bij het wijkbedrijf.

Tekst Michael ter Maat
Fotografie Vanesa Miteva
Vormgeving de samenmakerij

Stichting GRONDWERK, 2025

